אבל אגבה אפילו כטרפא דאסא מרפה. וכרוחה דאם נמלאת הנטוניתא לגד שמאל כיון דלאו אורחא בהכי מרפה ממעמ משום דמיזי כריאתא הכי היא להו והא דממעט אגבה ולא ממעט לגד שמאל נקט גבה למעוטי אפילו בימין ואם מקומה היה נרחה להחזיר מדממעט גבה דוקא ולא כי רביט שלמה ממרכיך בתרי עיטוניתא ת"ש שמחת חיה עומדת במקומה לא היה חוסר ז] אם לאו דלמא שניס לך מרי הרב חדי ז"ל אמר שהיה מקובל לחסר ואפשר דטעמא משום דלאו אורחיה בהכי:

אפילן כטרפת דאסא מרפה. משום הכי הטורי ה"ל לאכתוב חוטם וגב הריאה הוא מרפה אבל האומם שבגד הימין המחמוצה שהיא עגונה הסמוכה לגזור דדרכה להתפלל וכתב בתשובה דאפי' לא היא כטרפת דאסא מ"מ על ידי פגימה מרפה ולא לא היא אפילו בתר פגימה כטרפת דאסא נרחה לאחי הגאונים שהיא כטרפה:

דשיעא כלופתא. הייט שחלקה לגמרי אבל אם יש בה שום היכר בעלמא כשרה:

שלישי הביאתו לפני. נרחה לסבר דבתרי זימני הוי חזקה כרבי (יבמות דף פה:) מדאמר לה המתיני: **אלא** ירוקה ח) ה"ד כגון שכתוב בהן ככרתן והכל אחד וכתב בגרונך דהוה לבע ירוק ובגרגום של תליר הוא כרתי ט) ונראה דהוה לבע מימדי"ם בלע"ז דהוה דמי לרקיע דהא מעמם שהוא דומה קלת לחלבלת כדאמרינן (נדרים דף ט:) כדי שיכיר בין חכלת לכרתי ותמר" חכלת דומה ליס ויס דומה לרקיע ומתוך כך אומר ר"ת דהא דפסקינן בפרק טלב הגזל (סוכה דף נ:) תתרנו סירוס ככרתן ירוקה בלבע מימדי"ם ומיהו נראה דמכח זה אין להכשיר אחר מתרונים סירוסים דלא נקט ככרתן למעוטי אחר מיני סירוסין וה"ל כדתמר בפסכת "נגעים (פ"ג) ירקרק ככקפוס ופיכא ל"ת כשטה ותמרינן בפרק ד' נדרים (דף נב.) וירק אח מיכיו שהוריקן י) "(כתבנים טובות ומרגליות) שלא יהו מיניסס ממנו ויתעסקו בהלכת נפשות ולא בתבנים מובות ומרגליות":

אבל נקב שיש בו מסרן אפילו רבי שמעון מודה. כ) ויש ברט לאסור כשנרמית הריאה מסרס שיש קמט וסדק ומסרן על הריאה אפילו טולה בנפיחה והטור והכשר קיים והשיב להם ריב"ח דטעמא הוא בידם דת"כ הוא ליה לשטי שכא כבי וכדברי כלל ולא הוא ליה לאוקמא כר"ם אלא ודאי כיון דטולה בנפיחה כשרה וכן פסק רבינו קלונימוס הזקן:

שלפוחית

שיטה מקובצת

ג) כריאתא פרשה וסיסנך דיוחנא ארמיתא דאמרי: ד) משכילתא דמיא כו': ה) ר' חנניה חלש שאל לגביה ר' נתן. נ"ב פ"א ר' אמי חלש שאל לגביה ר' יוחנן: ו) דנפיחא ונשעת לבצה בבקעה והיינו נמי כראותא: ז) בזיהוך ממחר וסדק בשין פראה: ח) נתרונקא מאליה במקצתה כו' אפי' מחוקה רביעית הלל האחרון מחזיק רביעית הלח: ט) אע"פ שאוחת אינה עומדת במקומה לא היה אומר אא"כ הוה תרתי אך מדרי הרב דחדי: ט) אלא ירוקה וכו' ה"ד כגון שכתוב בהן ככרתן והכל אחד וכתב בגרונך דהוה בצע אינגי"ש בלע"ז דהוה דומה לרקיע דהא משמעי: י) ורק את הניכיו דהוה כשמעי: כ) בזיהוך בפרשת כסף משפרש בבראשית רבה שאמר מי האיש היראי הרך והלבב וכו' והוי פניהם מוריקות חדר שאמר שהריקים בוהב וקאמר בבראשית רבה ר' לוי אמר שהריקין באבנים פירוש נתן להם זהב ואבנים טובות ומרגליות שלא יתנו עיניהם בממון ויהעסקו בהצלת נפשות הדא דאת אמר כנפי יונה נחפה בכסף ואברותיה בירקרק חרוץ שהריקין באבנים טובות ומרגליות: יא) אפי' ר"ש פרדה יש שרצו לאסור כשנראת הריאה חסרה כשיש קמט:

יא) מי' סימני כשום, סוכה דף נא ד"ה סיזוק.

מאגנה
פה ג מי' (שם) סוע"ש יו"ד סי' עו סעי' י:
פו ד מי' שם פ"ח סל"ח סמג שם סוע"ש יו"ד סימן לו סעיף יב:
פו ה מי' שם סלכה ז סמג שם סוע"ש יו"ד סי' לא סעיף ח:
פו ו מי' שם פ"ט סל"ח סמג שם סוע"ש יו"ד סימן לח סעיף ד:
פפ ז מי' שם כלי ז סוע"ש שם סעיף ג:
צ ח ם מי' שם הלכה יט סוע"ש שם סעיף ד:
צא י ב מי' פרק ג מכלי מיהא כלי"ת סמג עשין כח סוע"ש יו"ד סימן רפג סעי' ג:
צב ל מי' פ"ו מכלי סחיפה כלי"ת סמג עשין קג סוע"ש יו"ד סי' לג סעיף ד:
צב ם מי' שם כלי"ת סוע"ש שם סעי' ג:
[שרך כרת ג]
צד ם מי' שם הלכה יט סוע"ש שם סעיף ד:
צה ע מי' שם פל"ו סמג שם סוע"ש יו"ד סי' לז סעיף ט:
[לקמן שם. ומשנתי מג:]
צו ם מי' שם כלי"ת סמג שם סוע"ש שם סעיף ג:
צו צ מי' שם סל"ו סוע"ש שם סעיף ד:
צח ק מי' שם כלי"ת סוע"ש שם סעיף ז:
צמ ר מי' שם סוע"ש שם סעיף ח:
ק ש ת מי' שם סוע"ש שם סעיף ז:
קא א סוע"ש שם [סעיף ח נסג"ח]
[ר"ל בסוסנתא]
[לפנים שם ליתא כאן] [פיין שוחט, לקמן מח: ד"ה שחרור וכו']
[ופ"ש שם, סוכה דף נא: ד"ה סיזוק]

נוסחא
ר"ת טרפה בקיתון

שיטה מקובצת
ב) [לפנים שם ליתא כאן] [פיין שוחט, לקמן מח: ד"ה שחרור וכו']
ג) [ופ"ש שם, סוכה דף נא: ד"ה סיזוק]

נוסחא
ר"ת טרפה בקיתון

מראות טוענות
ב) ר"ת טרפה
△ - ג) ר"י סמ"ק
▽ - ד) ר"י סמ"ק

נוסחא/מראות טוענות
ר"ת טרפה
△ - כטרפות
▽ - ר"י סמ"ק

מאגנה
ר"ת ז"ל (ברכות יח)

נוסחא
ר"ת ז"ל

*אבל אגבה אפילו כטרפא דאסא=טרפה.
*אמר רפרם האי ריאה דדמיא לאפתא=טרפה:
איכא דאמרי בחזותא א) (ואיכא דאמרי בנישתא איכא דאמרי דנפיחה ואיכא דאמרי דפחיוא ואיבא דאמרי דשיעא דלית לה חיתוכא ראוי, אמר רבא כבוחלא כשרה=טרפה ב) *דא"ר חנינא שתוך אדום היא אלא שלקה, יאחוקא כשרה מדרבי נתן ג) *אדומה כשרה מדרבי נתן *דתניא רבי נתן אומר פעם אחת הלכתי לכרכי הים באתה אשה אחת לפני שמלה בנה ראשון ומת, שני ומת, שלישי הביאתו לפני ראיתיו שהיה ירוק הצצתי בו ולא היה בו דם ברית אמרתי לה בתי המתיני לו עד שיפול בו דמו, המתינה לו ומלה אותו והיה קורין אותו נתן הבבלי על שמי אמר רב כהנא לבבבא כשרה לבבשא טרפה וסימנין ובשר בישדה טרפה אמר רב סמא בריה דרבא דאי ריאה דדמיא לכשותא וכמוריקא וכגון בעיתא טרפה אלא ירוקה דכשרה היכי דמיא לבבתי. אמר רבינא "אמום בריאה מיתינן סבינא וקרעינן לה: אי אית בה מוגלא ודאי מחמת מוגלא הוא וכשרה, ואי לא, מתבינן עלה גדפא או רוקא: אי מבצבצא כשרה ואי לא טרפה. אמר רב יוסף *קרום שעלה מחמת מכה בריאה אינו קרום *ואמר רב יוסף *האי ריאה דאושא אי ידעינן היכא אושא מתחינן עלה גדפא או גילא או רוקא אי מבצבצא=טרפה ואי לא, כשרה, ואי לא ידעינן לה מיתי ג) *משיכותא דמיא פשורי ומותבינן לה בגוה *בהמימי לא דכווצי, בקריר לא דמתרשי, אלא בדקינן לה בפשורי אי מבצבצא=טרפה, ואי לא, כשרה, תתאה אינקיב עילאה לא אינקיב והאי דאושא, זיקא דבינו ובינו הוא. אמר עולא *א"ד יותן *ריאה שנישפכה בקיתון=כשרה *אלמא קסבר *חסרון מבפנים לא שמיה חסרון איתיביה רבי *אבא לעולא *הריאה שניקבה או שחסרה מאי חסרה אילימא מבחוץ היינו "ניקבה" אלא לאו מבפנים ושמע מינה חסרון מבפנים שמיה חסרון! לעולם מבחוץ ודקא אמרת היינו "ניקבה" לא צריכא (ה) *לרבי שמעון "דאמר עד שתנקב לבית הסמפונות ה"מ נקב דלית ביה חסרון אבל נקב דאית ביה חסרון אפילו רבי שמעון מודה ג), רבי חנניה חלש, על לגביה רבי נתן וכל גדולי הדור, איתיה קמיה *ריאה שנישפכה בקיתון ואכשרה *אמר רבא *והוא דקיימי סמפונות אמר ליה רב אחא בריה דרבא לרב אשי מנא ידעינן? אמר ליה המיתינן צעא דקנויא ושפכינן לה בגויה: אי אית בה שוריק חוורי=טרפה ואי לא כשרה, אמר רב נחמן *ריאה שנימוקה וקרום שלה קיים כשרה תניא נמי הכי *)ריאה שנימוקה וקרום שלה קיים *אפילו מחזקת רביעית כשרה.נימלה

שלפוחית

*) [תוספתא פ"ג]

רש"י שאחר אדום הוא אלא שלקה מרחיונן דשחר לקרי הבא נמי ריאה ולשכיך פריפה: עד שיפול בו דמו. כלומר עד שיפול בו דמו בשרין מדחזינן הבא דרוק חי הבא נמי כשרה לענין ריאה: עד שיבלע בו דמו כלומר הדם היה מכוגס למקום אחד ולא היה עדיין נבלע באברין. מוריקא כרכומ:כשותא. הומלין כמיל בלשון כנען: כגון ביעיתא חלמון שבפנים.כי כרתי שוריש: האי אמום בריאה שאינו מקבל הרוח בשום קטיעת אי מבצבצא כשרה דרמי שולם בו הרוח ואם לאו פרסה ולא שלם בו הרוח:אי ניתא אידי ואידי מבוקע ואי פרכת היינו נוקבה לא צריכא לר' שמעון כו':מייתינן צעא דקנויא כו' כלי חרס שמעורבת אבר כלומר שיהא שוליו שוה ולא יהא בו קרשמני אבל יהא שוה מבפנים דיכולינן למיחזי כל מה שנפל מינה: אי אית ביה שוריק חוורי ודאי מן הסמפונות הוא ופרפה: אע"פ שהוא מחזקת רביעית כשרה. נימלה כמרכה: ב) נע"ל לא ירוק ולא שחור: כבוחלא. קורט דיו יבש והוא שחור: כדרבי חנינא. לענין דם נדה: לעל שלקה. שלמת לקוחת הוא ומעופו לירקרק ולינקב: ירוקה. כמין עגבים כדלקמן: אחומה. שקטקודו"ת: כשרה. להכרת ברית מדרבי נתן: המתיני לו. למען לך דבר העומד בפני פיקוח נפש תוך מעבודת טובים וגילוי עריות ופפיכות דמים: שיבלע בו דמו. שיהא דמו נבלע בבשרו שיהא דמו הולך בין עור לבשר ואוי כמי שאין לו דם והדם הוא הנפש ומעוך שאין בו חיות הוא מת במהרה קלה: כשבלע כשרה. ריאה שמרכה שלה דומה לכבד כשרה: כשיברא טרפה. והכי קיס להו דכבד הוא לקומתה ואכבי לא הוא לקומתה: כבשותא. ירוקה ולא כעגבים שלה כמרכה כשותא הומל"ן לא כמרכה מוריקה כרכום לא כמרכה בילה וכל שלה מין ירוק הן שלה שזה מעורה מזה וכל מרכה קרו"ג נקרא ירוק: תמוס בריאה. דוחתא דמעמעם ולא עייל זיקא בגויה: מוגלא. קוויטו"ר: מכמיסים עלה. על לוחו לחמוס לאחר שנקרע: לי מבלבלא. דגייד רוקא כשרה דהא עייל ביה זיקא: ולי לא. לקומתה הוא ורוקפה: לישו קרוס. שסופו ליסתר וכל סירכי דריאה קרוס הטולה מחמת מכה הן שלכך לא"ג שלא נפיק זיקא מרפה: להי ריאה דשומא. הא פריסיס לעיל: דמטולי. סומסין הנקב: דמטרכי. לשון מרפיס שמקטין לוחה וקרוס הדק כשהוא מתקבה נכתר במשמעם היד דמזין שלא למיקיב אחר מוכיח ומיקב כי דייק לה: שמשפכה בקיתון. כשר הריאה נימוח בתוך קרומיס שלה ונשפך מרחשה לשופה ומסופה לרחשה בתוך הקרומיס ומסרון היא שמתחלה טולה מלחה ועכשיו חניה ריקנית: שיש ניקבה. שלא תפשר לחכרה שלא ינקב הקרוס: לא צריכא לרבי שמעון. הא לרבנן כרכיכא לחמעוטין ולמיתני חסרה לר' שמעון לימעוטי נחמעוטין חמת דמתיתין דפליג רבי שמעון למיקבה ולא לחסרה דבנקב שים בו חסרון מודי: דקיימי סימפונת. שלא נימוקה הקטוקטת: מכת ידעינן. שמא נימוקה לחת מהן: מייתינן לשם דקנויא. קנויה של חרס הממופה בחכר שקורין פלומיט"ה בלע"ז דשיעת היא וכרחה יפה: ושפכינן לה בגווה. קורעים הקרוס והכל נשפך: שוריק חיוורי. מק"ם בלע"ז: מרפה. דלח ודלי נרחה שמיחוי הסמפוטות הוא: נימוקה. נחרוקה מאליה ו) מהקלמה ואינה נשפכה כקיתון לך במקלמה לח נשחר כלום: לפיולו מחזקת רביעית. מלל החסרון (ממחזיק רביעית טלו:

[נרפסת פרק"ח וכתי"ם אחר רבא]

[מחוזה כלפוחית פחוזה קלפ כדכתיב מנחים רקיס ומומיים שרגז ערך לפפ כ']

[שכת קלד. ע"ם פוסי דשכת פפ"ו ע"ב]

הגהות הב"ח
(ה) גמ' לע"ק ולריכא מלא לרי שמעון כו' ולן כרבי"ו:

הגהות מהר"ב רנשבורג
א) גמ' ולריכא דלמרי בגיטין לריכא לחמרי וכו'. כ"ב עיין בכל"ם פכ"ו מהל' תמרי ומכיר"ם הל' ד' ומיי' בימול הכנסים בכסה"ג מלא"ד סי' לו בהגהת הכ"י אות פ"ד פ"ם: ב) רש"י ד"ה כלומלא כו' לורך. כ"ב מלי"ם כמרכה רקיס:

[יכמות מי. לקמן מת.] [לעיל מו:]

[יכמות משיכי]

* מיי"ם ע"ש ויע"ש כ"ד ופקל על הריאה

סוכה לו.

[לקמן מח: בכורות לם.]

[לעיל מכ. לקמן מכה גיטין סה.]

רבינו גרשום
ריאה דדמיא לאפתא פרישה כו'. כלומר היכי דמיא לאותה סלמר אמרי לה דפחיוא סלמר קשה כתחכת עין ואמרי לה דשיקא כאותה כו': כי כתלא כשיריה. כלומר ריאה (פירוש) ג) כי כותלא: כי ריוחא כמו דיו מ"ם כדר' חנינא דאמר ר' חנינא כו' פ"ם אמרינן כי דיוחא פרשה דחזינן לענין דם נדה חמשה דמים ממאים באשה ושוניר אחד מהם פ"ם אמרינן שחור חשוב ריאה דאמרינן לקרי הבא ולריכי לקרי הוא ולשכיך פריפה: עד שיפול בו דמו. כלומר עד שיפול בו דמו בשרין מדחזינן הבא דרוק חי הבא נמי כשרה לענין ריאה: עד שיבלע בו דמו כלומר הדם היה מכוגס למקום אחד ולא היה עדיין נבלע באברין. מוריקא כרכומ:כשותא. הומלין כמיל בלשון כנען: כגון ביעיתא חלמון שבפנים.כי כרתי שוריש: האי אמום בריאה שאינו מקבל הרוח בשום קטיעת אי מבצבצא כשרה דרמי שולם בו הרוח ואם לאו פרסה ולא שלם בו הרוח:אי ניתא אידי ואידי מבוקע ואי פרכת היינו נוקבה לא צריכא לר' שמעון כו':מייתינן צעא דקנויא כו' כלי חרס שמעורבת אבר כלומר שיהא שוליו שוה ולא יהא בו קרשמני אבל יהא שוה מבפנים דיכולינן למיחזי כל מה שנפל מינה: אי אית ביה שוריק חוורי ודאי מן הסמפונות הוא ופרפה: אע"פ שהוא מחזקת רביעית כשרה. נימלה כמרכה: ב) נע"ל לא ירוק ולא שחור: כבוחלא. קורט דיו יבש והוא שחור: כדרבי חנינא. לענין דם נדה: לעל שלקה. שלמת לקוחת הוא ומעופו לירקרק ולינקב: ירוקה. כמין עגבים כדלקמן: אחומה. שקטקודו"ת: כשרה. להכרת ברית מדרבי נתן: המתיני לו. למען לך דבר העומד בפני פיקוח נפש תוך מעבודת טובים וגילוי עריות ופפיכות דמים: שיבלע בו דמו. שיהא דמו נבלע בבשרו שיהא דמו הולך בין עור לבשר ואוי כמי שאין לו דם והדם הוא הנפש ומעוך שאין בו חיות הוא מת במהרה קלה: כשבלע כשרה. ריאה שמרכה שלה דומה לכבד כשרה: כשיברא טרפה. והכי קיס להו דכבד הוא לקומתה ואכבי לא הוא לקומתה: כבשותא. ירוקה ולא כעגבים שלה כמרכה כשותא הומל"ן לא כמרכה מוריקה כרכום לא כמרכה בילה וכל שלה מין ירוק הן שלה שזה מעורה מזה וכל מרכה קרו"ג נקרא ירוק: תמוס בריאה. דוחתא דמעמעם ולא עייל זיקא בגויה: מוגלא. קוויטו"ר: מכמיסים עלה. על לוחו לחמוס לאחר שנקרע: לי מבלבלא. דגייד רוקא כשרה דהא עייל ביה זיקא: ולי לא. לקומתה הוא ורוקפה: לישו קרוס. שסופו ליסתר וכל סירכי דריאה קרוס הטולה מחמת מכה הן שלכך לא"ג שלא נפיק זיקא מרפה: להי ריאה דשומא. הא פריסיס לעיל: דמטולי. סומסין הנקב: דמטרכי. לשון מרפיס שמקטין לוחה וקרוס הדק כשהוא מתקבה נכתר במשמעם היד דמזין שלא למיקיב אחר מוכיח ומיקב כי דייק לה: שמשפכה בקיתון. כשר הריאה נימוח בתוך קרומיס שלה ונשפך מרחשה לשופה ומסופה לרחשה בתוך הקרומיס ומסרון היא שמתחלה טולה מלחה ועכשיו חניה ריקנית: שיש ניקבה. שלא תפשר לחכרה שלא ינקב הקרוס: לא צריכא לרבי שמעון. הא לרבנן כרכיכא לחמעוטין ולמיתני חסרה לר' שמעון לימעוטי נחמעוטין חמת דמתיתין דפליג רבי שמעון למיקבה ולא לחסרה דבנקב שים בו חסרון מודי: דקיימי סימפונת. שלא נימוקה הקטוקטת: מכת ידעינן. שמא נימוקה לחת מהן: מייתינן לשם דקנויא. קנויה של חרס הממופה בחכר שקורין פלומיט"ה בלע"ז דשיעת היא וכרחה יפה: ושפכינן לה בגווה. קורעים הקרוס והכל נשפך: שוריק חיוורי. מק"ם בלע"ז: מרפה. דלח ודלי נרחה שמיחוי הסמפוטות הוא: נימוקה. נחרוקה מאליה ו) מהקלמה ואינה נשפכה כקיתון לך במקלמה לח נשחר כלום: לפיולו מחזקת רביעית. מלל החסרון (ממחזיק רביעית טלו: